

بازخوانی سخنرانی ۳۹ سال پیش
 رهبر شهید انقلاب در مجمع عمومی سازمان ملل در آمریکا

آن هشدار هنوز زنده است

سرمقاله

دهند، پیام ایشان این بود که اگر قدرت های بزرگ فقط زبان قدرت را می فهمند، کشورهای مستقل نیز برای دفاع از حقوق و امنیت خود باید از قدرت برخوردار باشند. این گزاره صریحاً در پایان سخنرانی نیز بیان شد: «سلطه های جهانی جز قوّت و قدرت هیچ نمی فهمند» و در برابر زبان قدرت باید با زبان قدرت سخن گفت. امروز، وقتی به آن سخنرانی در سالگردش نگاه می کنیم، شاید مهم ترین نکته این نباشد که همه پیش بینی های آن روز عیناً محقق شده یا نه. اهمیت سخنرانی در این است که نشان می دهد بخش مهمی از سیاست امنیتی ایران در خلیج فارس، محصول یک تجربه تاریخی طولانی است؛ تجربه ای که از جنگ و مداخله خارجی آغاز شد و به تدریج به شکل گیری یک نگاه بازدارنده به دریا و تنگه هرمز انجامید. از این منظر، هرمز برای ایران فقط یک آبراه جغرافیایی نیست؛ بخشی از معادله امنیت ملی است. و برای فهم سیاست امروز ایران در این نقطه، باید به همان تریبون سازمان ملل در سال ۱۳۶۶ برگشت؛ جایی که آیت الله خامنه ای در کسوت ریاست جمهوری هشدار دادند ادامه سیاست نظامی آمریکا در خلیج فارس می تواند پیامدهایی داشته باشد که از مرزهای ایران و حتی منطقه فراتر برود. امروز، پس از نزدیک به چهار دهه، همین هشدار تاریخی دوباره در متن درگیری آمریکا با ایران وجود دارد.

دهه های گذشته، هرمز به یکی از مهم ترین اهرم های راهبردی ایران تبدیل شده است؛ اهرمی که اهمیت آن نه فقط برای ایران، بلکه برای اقتصاد جهانی است. در ماه های اخیر نیز وضعیت تنگه هرمز مستقیماً در مرکز تنش ایران و آمریکا قرار گرفته و مذاکرات دو طرف نیز به مسئله بازگشایی این مسیر گره خورده است. ایران تأکید کرده که مدیریت این آبراه مهم بین المللی جزو حقوق حاکمیتی است و امکان کوتاهی از آن وجود ندارد. در نتیجه، وقتی امروز از سیاست ایران درباره تنگه هرمز سخن گفته می شود، باید تاریخ این سیاست را هم دید. این راهبرد در خلأ شکل نگرفته است. پشت آن تجربه جنگ، حضور قدرت های خارجی در خلیج فارس، ناکامی شورای امنیت در برخورد با تجاوز عراق و مجموعه ای از تقابل های مستقیم و غیرمستقیم با آمریکا قرار دارد. خود سخنرانی سال ۱۳۶۶ نیز بخش قابل توجهی را به فهرست این تقابل ها اختصاص داده و حضور نظامی آمریکا در خلیج فارس را آخرین حلقه زنجیره ای از خصومت های واشنگتن با جمهوری اسلامی معرفی کرده است. شاید مهم ترین ویژگی آن سخنرانی هم همین باشد: آیت الله خامنه ای، در جایگاه رئیس جمهور وقت، در یک تریبون جهانی صرفاً از ایران دفاع نکردند؛ بلکه تلاش کردند منطق امنیتی جمهوری اسلامی را توضیح

فارس باقی نخواهد ماند و مسئولیت پیامدهای بعدی را متوجه آغازکننده آن دانستند. سپس صریحاً گفتند آمریکا پاسخ این اقدام را دریافت خواهد کرد. این ادبیات محکم و از موضع اقتدار را باید در متن زمان خودش فهمید. ایران در میانه جنگی قرار داشت که نتیجه تجاوز عراق با همراهی کشورهای غربی بود و هم زمان شاهد افزایش حضور نظامی آمریکا در خلیج فارس بود. تجربه سال های نخست جنگ یک درس مهم داشت: نمی توان امنیت ملی را صرفاً بر تضمین های دیگران بنا کرد. در همان سخنرانی نیز تأکید شد که اعتماد به امنیتی که بر وعده طرف متجاوز بنا شود، سست و بی اعتبار است. از همین نقطه می توان به یکی از مهم ترین ریشه های شکل گیری نگاه امنیتی ایران به خلیج فارس رسید. ایران در سال های جنگ به این جمع بندی رسید که امنیت منطقه، برای تهران فقط یک مسئله اقتصادی یا دیپلماتیک نیست؛ بلکه مستقیماً با امنیت ملی کشور گره خورده است. در همان سخنرانی نیز تأکید شد که هدف ایران تنها بازپس گیری سرزمین های اشغال شده نبود، بلکه ایجاد یک تضمین پایدار برای جلوگیری از تکرار تجاوز بود. اگر از زاویه این منطق به امروز بنگریم، یک نکته مهم آشکار می شود: نگاه ایران به خلیج فارس و تنگه هرمز را نمی توان صرفاً محصول یک بحران مقطعی یا یک تصمیم احساسی دانست. در

۳۹ سال پیش، در یکی از بحرانی ترین مقاطع جنگ تحمیلی صدام علیه ایران، رهبر شهید انقلاب که رئیس جمهور وقت ایران بود، پشت تریبون مجمع عمومی سازمان ملل ایستاد و پرصلابت و از موضع اقتدار درباره چیزی هشدار دادند که امروز، با گذشت نزدیک به چهار دهه، دوباره در مرکز دشمنی آمریکا علیه ایران قرار گرفته است: خلیج فارس و نقش مستقیم آمریکا در بر هم زدن امنیت این منطقه. آن سخنرانی تنها یک گزارش از جنگ ایران و عراق نبود. آیت الله خامنه ای در آن سخنرانی تلاش کردند یک منطق امنیتی را برای مخاطبان جهانی توضیح دهند: اگر قدرت های بزرگ، به ویژه آمریکا، با ورود مستقیم نظامی به منطقه، موازنه را به نفع خود تغییر دهند و قواعد بین المللی را در خدمت فشار بر ایران قرار دهند، پیامد این سیاست الزاماً به ایران محدود نخواهد ماند. ایشان درباره حضور نظامی آمریکا در خلیج فارس گفتند این منطقه، به دلیل حضور نیروهای آمریکایی و دیگر کشورها، به «انبار باروتی خطرناک» تبدیل شده است. اما نقطه برجسته سخنرانی، جایی بود که هشدار از سطح اعتراض سیاسی فراتر رفت و به یک پیام راهبردی تبدیل شد. پس از حمله نیروهای آمریکایی به کشتی «ایران اجر»، آیت الله خامنه ای اعلام کردند این اقدام آغاز حوادثی است که پیامدهای آن الزاماً در خلیج

قاب

قرار گرفتن تصویر شهید سلیمانی روی میز هیئت ایران همزمان با سخنرانی نتانیاهاو

رسانه های عبری تصویری از محل استقرار هیئت جمهوری اسلامی ایران در نشست مجمع عمومی سازمان ملل منتشر کردند. هم زمان با آغاز سخنرانی بنیامین نتانیاهاو در سالن مجمع عمومی، قاب عکسی از سپهد شهید حاج قاسم سلیمانی روی میز هیئت ایرانی قرار داده شد.

آمریکا شناسی

تاریخ ملت ما آمیخته به انواع کینه ورزی های رژیم آمریکا است

رهبر شهید انقلاب: «تاریخ ملت مادر فصلی سیاه، تلخ و خونین آمیخته به انواع دشمنیها و کینه ورزیهای رژیم آمریکاست. بیست و پنج سال حمایت از رژیم دیکتاتور و جلا دپهلوی، با آن همه جنایاتی که وی نسبت به ملت ما مرتکب شد. غارت اموال این ملت با همدستی شاه، مقابله ی جدی با انقلاب در آخرین ماه های عمر رژیم شاه و تشویق وی به سرکوب تظاهرات میلیونی مردم. کارشکنی نسبت به انقلاب به وسائیل گوناگون در اولین سالهای پیروزی، تماس تحریک آمیز سفارت آمریکا در تهران با عناصر ضدانقلاب، کمک به کودتاچیان، کمک مستمر به عناصر تروریست و ضدانقلاب در خارج از کشور، بلوکه کردن نقدینة ها و اموال ایران و عدم تحویل اجناسی که بهای آن مدت ها قبل دریافت شده است، عدم تحویل اموالی که شاه از بیت المال برداشته و به نام خود در بانکهای آمریکا گذارده بود، تلاش برای محاصره ی اقتصادی و ایجاد جبهه ی متحد غرب علیه ملت ما، حمایت آشکار و مؤثر از عراق در جنگ علیه ما و بالاخره لشکرکشی بی منطق قلدرما بانه به خلیج فارس و در خطر قرار دادن جدی امنیت و آرامش منطقه. اینها بخشی از ادعانا مه ی ملت ما علیه رژیم ایالت متحده ی آمریکاست. ادعانا مه ای که میتواند کلبه ی ادعاهای صلح طلبی و اظهارات سران این رژیم در مورد حُسن نیت نسبت به جمهوری اسلامی را - که ظاهراً هدفی جز حل مشکلات داخلی شان ندارد - مورد تردید جدی قرار دهد.» ۳۱ شهریور ۱۳۶۶ نکاتی برگرفته از مبانئ نظری و تجربی رهبر شهید انقلاب درباره آمریکا

#اعتراف ای بی سی نیوز

آنچه آمریکا درباره ارتش خود نمی گوید

هنوز برای فاش شدن کامل ابعاد شکست آمریکا در برابر ایران در جنگ کنونی بسیار زود است. آمریکا در ابعاد مختلف، هزینه ها و شکست های مختلفی متحمل شده است. در همین ارتباط، طبق گزارش ای بی سی نیوز، سرپرست نیروی دریایی آمریکا تأیید کرده که از آغاز مأ موریت ناو «آبراهام لینکلن»، در مجموع هشت مورد اقدام به خودکشی در میان نیروهای این گروه رزمی ثبت شده است. این ناو ۲۸۶ روز در دریا بود و در جریان جنگ ایران، در عملیات های رزمی و محاصره دریایی مشارکت داشت، اما در نهایت با مشکلات متعدد از منطقه خارج شد. ناو لینکلن را می شود یک نمونه کوچک از ارتش آمریکا در این جنگ دانست؛ ارتشی که ماه ها درگیر عملیات بوده و هم زمان گزارش هایی درباره فرسودگی نیروها، مشکلات تأمین، کمبود برخی اقلام و فشار روانی منتشر شده است. بخش قابل توجهی از این مسائل ابتدا از سوی مقام های آمریکایی رد یا کم اهمیت جلوه داده شد و بعد، بخشی از آن ها در اسناد رسمی تأیید شد. بنابراین اینکه «هشت نفر چرا اقدام به خودکشی کردند؟» مسئله اصلی نیست. مسئله مهم این است: از وضعیت واقعی ارتش آمریکا در این جنگ چه چیزهای دیگری هنوز منتشر نشده است؟ آنچه درباره ناولینکلن امروز می دانیم، پایان ماجرا نیست؛ بلکه فقط بخشی از تصویری است که به تدریج در حال آشکار شدن است.